U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **N. D. H.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovaným: **1) Ministerstvo zahraničních věcí,** se sídlem Loretánské nám. 101/5, Praha 1, **2) Vláda České republiky**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 4, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2011, č. j. 5 Ca 435/2008 - 102,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se v žalobě podané dne 29. 12. 2008 domáhal poskytnutí soudní ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), ve znění účinném do 31. 12. 2011. Ten spatřoval ve skutečnosti, že jako občan Vietnamské socialistické republiky mohl podat žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů pouze na zastupitelském úřadě České republiky v Hanoji, přičemž od 21. 11. 2008, kdy došlo na základě rozhodnutí Vlády České republiky k ukončení přijímání žádostí o udělení víz na tomto zastupitelském úřadě, nemůže žádost o udělení víza učinit vůbec. Tím mělo být zasaženo do jeho práva podat žádost o udělení víza a práva na její projednání.

Městský soud nejprve usnesením ze dne 12. 5. 2009, č. j. 5 Ca 435/2008 - 17, řízení zastavil, uvedené usnesení však Nejvyšší správní soud zrušil rozsudkem ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Aps 4/2009 - 36 (dostupným na www.nssoud.cz), a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud poté žalobu rozsudkem ze dne 31. 10. 2011, č. j. 5 Ca 435/2008 - 102, zamítl. Uvedený rozsudek napadl žalobce (dále též „stěžovatel") včas podanou kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Shledal přitom, ve shodě s krajským soudem, že stěžovatelem podaná kasační stížnost ze dne 16. 11. 2011 patřičné náležitosti nemá. Neobsahuje totiž žádné konkrétní právní či skutkové důvody, na nichž je založena. Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že stížnost blíže odůvodní ve lhůtě čtrnácti dnů. Neboť tak neučinil, vyzval jej městský soud usnesením ze dne 14. 12. 2011 k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení daného usnesení. Uvedené usnesení bylo zástupci žalobce doručeno dne 19. 12. 2011, do dnešního dne však k doplnění kasační stížnosti nedošlo. Stěžovatel přitom soud nepožádal ani o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu